

N:o 107.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 4 maj 1909.
— — — — Andra Kammaren — 4 — 1909.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående bestämmande af vissa afgifter i sammanhang med anordnande af inrikes inkasseringsrörelse genom postverket m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 24.)

Till Konungen.

Genom proposition n:o 163 af den 26 nästlidne mars har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att dels besluta, att för inrikes inkasseringsuppdrag, som afser belopp öfverstigande 5 kronor, skall, när fordringsbeloppet genom postverket inkasserats, upptagas en särskild inkasseringsavgift, utgörande 10 öre, om det inkasserade beloppet öfverstiger 5 men icke 50 kronor; 20 öre, om beloppet öfverstiger 50 men icke 100 kronor; 30 öre, om beloppet öfverstiger 100 men icke 500 kronor; samt 40 öre, om beloppet öfverstiger 500 men icke 1,000 kronor;

Bih. till Riksd. Prot. 1909. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 34 Häft. (N:is 107—115.) 1

dels ock medgifva, att, därest fordringshandling, som för inkassering genom postverkets försorg aflämnats till postbehandling i rekommenderadt eller assureradt bref, går förlorad, innan postverket afgifvit redovisning för inkasseringsuppdraget, afsändaren af dylik försändelse må vara berättigad åtnjuta godtgörelse efter enahanda grunder, som gälla beträffande afsändares rätt till ersättning för rekommenderadt eller assureradt bref, som förkommit medan detsamma varit i postverkets vård.

Riksdagen, som anser, att införande af inkasseringsrörelse jämväl i den inrikes posttjänsten skulle blifva till nytta för allmänheten har i hufvudsak bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Endast i ett hänseende har Riksdagen beslutit en afvikelse från Eders Kungl. Maj:ts förslag. Enligt detsamma skulle särskild inkasseringsavgift icke uppbäras för inkassering af belopp å högst 5 kronor. I betraktande af det ökade arbete med däraf följande ökad kostnad för statsverket, som inkasseringsrörelsen, sannolikt icke minst beträffande låga belopp, kommer att medföra, anser Riksdagen, att särskild ersättning bör tillgodokomma postverket för hvarje inkasseringsuppdrag. Det föreligger så mycket mera anledning att tillvarataga förefintliga möjligheter till ökade inkomster för postverket, som, enligt hvad för Riksdagen blifvit upplyst, postverkets årliga behållningar på senare tid utvisat en betydande minskning. Behållningen utgjorde för år 1906 2,307,254 kronor, för år 1907 2,168,863 kronor 85 öre samt för år 1908 946,282 kronor 51 öre. Ytterligare stöd för Riksdagens uppfattning om befogenheten af särskild inkasseringsavgift för hvarje uppdrag af ifrågavarande slag erbjuder exemplet från de flesta länder, där inkassering genom postverket förekommer. I samtliga de af chefen för civildepartementet i hans ofvanberörda anförande i sådant afseende omnämnda länder, utom ett enda, uppbäres nämligen en särskild inkasseringsavgift för inkassering af äfven de minsta belopp och, på sätt i samma anförande omförmälts, stiger totalkostnaden för inkassering i de flesta länder till följd af större postanvisningsavgifter till högre belopp än hvad som nu föreslås för Sverige.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag angående bestämmande af vissa avgifter i sammanhang med anordnande af inrikes inkasseringsrörelse genom postverket m. m. har sålunda icke kunnat oförändradt bifallas, utan har Riksdagen

dels beslutit, att för inrikes inkasseringsuppdrag skall, när fordringsbeloppet genom postverket inkasserats, upptagas en särskild inkasseringsavgift, utgörande 10 öre, om det inkasserade beloppet icke öfverstiger 50

kronor; 20 öre, om beloppet öfverstiger 50 men icke 100 kronor; 30 öre, om beloppet öfverstiger 100 men icke 500 kronor; samt 40 öre, om beloppet öfverstiger 500 men icke 1,000 kronor;

dels ock medgifvit, att, därest fordringshandling, som för inkassering genom postverkets försorg aflämnats till postbehandling i rekommenderadt eller assureradt bref, går förlorad, innan postverket afgifvit redovisning för inkasseringssuppdraget, afsändaren af dylik försändelse må vara berättigad åtnjuta godtgörelse efter enahanda grunder, som gälla beträffande afsändares rätt till ersättning för rekommenderadt eller assureradt bref, som förkommit, medan detsamma varit i postverkets vård.

Stockholm den 4 maj 1909.

Med undersåtlig vördnad.
